

WYROK
z dnia 27 grudnia 2011 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: **Ewa Rzońca**

Protokolant: Agata Dziuban

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 grudnia 2011 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 12 grudnia 2011 r. przez **"Qumak-Sekom" S.A, 00 – 807 Warszawa, Al. Jerozolimskie 94** w postępowaniu prowadzonym przez **Komenda Główna Straży Granicznej - Zespół do Spraw Zamówień Publicznych, 00 – 463 Warszawa, ul. Podchorążych 38,**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża **"Qumak-Sekom" S.A, 00 – 807 Warszawa, Al. Jerozolimskie 94** i
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **"Qumak-Sekom" S.A, 00 – 807 Warszawa, Al. Jerozolimskie 94** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2 zasądza od **"Qumak-Sekom" S.A, 00 – 807 Warszawa, Al. Jerozolimskie 94** na rzecz **Komendy Głównej Straży Granicznej - Zespołu do Spraw Zamówień Publicznych, 00 – 463 Warszawa, ul. Podchorążych 38** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych, zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Komenda Główna Straży Granicznej - Zespół do Spraw Zamówień Publicznych, 00 – 463 Warszawa, ul. Podchorążych 38 (dalej: „zamawiający”) - prowadzi w trybie negocjacji bez ogłoszenia, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) – zwanej dalej "ustawą" lub "Pzp" – postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na zakup oprogramowania do rozbudowy platformy teleinformatycznej SG.

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

W dniu 5 grudnia 2011 r. zamawiający na podstawie art. 93 ust. 3 Pzp, za pośrednictwem faksu, przesłał wykonawcom biorącym udział w postępowaniu, w tym wykonawcy Qumak - Sekom S.A., Al. Jerozolimskie 94, 00-807 Warszawa (dalej: „Qumak - Sekom” lub „odwołujący”), informację o unieważnieniu przedmiotowego postępowania prowadzonego przez zamawiającego w trybie art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp. Treści ww. informacji zamawiający wyjaśnił, że cena oferty z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia. Cena najtańszej oferty złożonej przez Qumak – Sekom wynosi 27.947.878,22 zł i przekracza kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, tj. 21.917.684,18 zł.

W dniu 12 grudnia 2011 r. Qumak - Sekom wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie zarzucając zamawiającemu dokonanie czynności niezgodnej z przepisami Pzp, polegającej na podjęciu przez zamawiającego nieuzasadnionej decyzji o unieważnieniu przetargu. W ocenie odwołującego unieważnienie ww. postępowania narusza:

1. art. 7 ust. 1 Pzp, z uwagi na postępowanie zamawiającego wskazujące na łamanie zasady równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji,
2. art. 91 ust 1 Pzp, bowiem zamawiający naruszył procedurę przewidzianą w ustawie, gdyż unieważnił postępowanie bez dokonania wyboru najkorzystniejszej oferty,
3. art. 93 ust. 1 pkt. 4 Pzp w związku z art. 93 ust. 3 Pzp, z uwagi na brak podstaw prawnych zastosowania art. 93 ust. 1 pkt. 4 Pzp, ponadto zamawiający oparł swoją decyzję na subiektywnych przesłankach, niezgodnych zdaniem odwołującego, ze stanem rzeczywistym i zapisami siwz.

Odwołujący wnosi o:

1. unieważnienie czynności polegającej na unieważnieniu postępowania przetargowego,
2. dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu i uznanie za najkorzystniejszą oferty złożonej przez Oumak-Sekom.

Odwołujący w uzasadnieniu odwołania podnosił, że brak formalnego wyboru najkorzystniejszej oferty przed podjęciem decyzji o unieważnieniu przetargu stanowi naruszenie procedury opisanej w Pzp. Uzasadniając ww. tezę powoływał się na orzecznictwo, Izby tj. wyrok z dnia 18 listopada 2008 r., sygn. KIO/UZP 1228/08 w którym Izba uznała, że unieważnienie postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp może nastąpić dopiero po wyborze oferty najkorzystniejszej. Tym samym zgodnie z innym wyrokiem Izby o sygn. akt KIO/UZP 1221/08 badanie i ocena ofert oraz wybór oferty najkorzystniejszej są to czynności zamawiającego poprzedzające obowiązek zastosowania przesłanki określonej w art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp. Wobec powyższego zdaniem odwołującego słusznym jest stwierdzenie, że bez dokonania oficjalnego wyboru najkorzystniejszej oferty zamawiający nie miał podstawy prawnej do zastosowania art. 93 ust. 1 pkt. 4 Pzp.

Następnie Qumak-Sekom kwestionował treść wyjaśnień zamawiającego w zakresie podjętej przez niego decyzji o unieważnieniu przetargu, wskazując w zasadzie ich brak. Ponadto, w opinii odwołującego, zamawiający nie wykazał, że zwiększenie kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, o czym mówi art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie jest możliwe. Podkreślał, że obowiązek unieważnienia postępowania istnieje także w przypadku, gdy cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty. Wyjaśniał, że przepisy Pzp dopuszczają możliwość bieżącego reagowania, również po otwarciu ofert, na zachodzące zmiany sytuacji finansowej jednostki przeprowadzającej postępowanie, co znajduje odzwierciedlenie w drugiej części art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp, w której dopuszczono możliwość zwiększenia kwoty jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zadania do pułapu przewidzianego w ofercie najkorzystniejszej. Nie ulega zatem wątpliwości, iż kwota podana bezpośrednio przez otwarciem ofert przez zamawiającego może ulec zwiększeniu w stosunku do pierwotnych, podanych bezpośrednio przed otwarciem ofert, możliwości finansowych zamawiającego. Zdaniem odwołującego wynika więc z tego, że ocena czy w konkretnej sytuacji zachodzi okoliczność braku środków finansowych na realizację zamówienia, wynikająca z pogarszającej się sytuacji finansowej, musi być traktowana jako wyjątek i powinna być rzetelnie uzasadniona przez zamawiającego. W ocenie odwołującego to na zamawiającym spoczywa obowiązek

udowodnienia, że faktycznie zaistniały okoliczności pozwalające skorzystać z przesłanki zawartej w art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp. Jeżeli zatem zamawiający w skuteczny sposób uzasadni konieczność unieważnienia postępowania to wykonawcy nie przysługuje w takiej sytuacji prawo domagania się zwiększenia środków finansowych na zamówienie, w szczególności wnoszenia środków odwoławczych na tej podstawie i domagania się przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność posiadania przez zamawiającego wolnych środków finansowych, które powinien przeznaczyć na objęte unieważnieniem postępowania zadanie. Faktem jest zatem, że w analizowanym postępowaniu zamawiający nie poparł żadnym dokumentem swojego stwierdzenia o unieważnieniu prowadzonego postępowania.

Zdaniem Qumak - Sekom decyzja o unieważnieniu przedmiotowego postępowania stoi w zupełnej sprzeczności również z tym, co sam zamawiający oświadczył w specyfikacji. Zamawiający w załączonym do siwz, we wzorze umowy wskazał w § 4 ust 2 pkt 2) wzoru że zobowiązuje się jedynie do zakupu od wykonawcy w okresie trwania umowy nie dłuższym niż 24 miesięcy, licencji i oprogramowania wraz ze Wsparciem Producenta oraz usług dostosowania konfiguracji licencji za minimalną kwotę 4.805.364,00 zł brutto. Potwierdza to również zapis wzoru umowy dotyczący wynagrodzenia dla Wykonawcy, gdzie w § 7 ust 1 wzoru umowy zapisano, że wartość wynagrodzenia dla Wykonawcy będzie zgodna z wartością jego oferty, z zastrzeżeniem jednak zapisu przywołanego § 4 ust 2 pkt 2) wzoru umowy. Z powyższych zapisów odwołujący wywodził, że zamawiający zostawił sobie furtkę do zadecydowania czy skorzysta z całej kompleksowej oferty wykonawcy czy jedynie z jej części. W ocenie odwołującego biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności jasnym jest powód żądania wskazania przez oferentów cen jednostkowych i ceny kosztorysowej. W ten bowiem sposób zamawiający zapewnił sobie niezmiennosc cen przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że nie ma on obowiązku skorzystania z całego asortymentu z oferty wybranego wykonawcy. Odwołujący podkreślał także, że gdyby zamawiający oczekiwał od odwołującego wskazania ceny ryczałtowej za realizację przedmiotu zamówienia, cena ta z pewnością była by niższa niż 27.947.878,22 zł. Cena podana obecnie w ofercie Qumak - Sekom jest ceną wynikową, składającą się z poszczególnych cen jednostkowych, bez żadnych rabatów i ulg promocyjnych od producentów.

Odwołujący wyjaśniał, że mając na uwadze okoliczności przedstawione powyżej decyzja zamawiającego o unieważnieniu postępowania była dla niego nader zaskakująca, tym bardziej, że unieważnienie to nie zostało poparte żadnymi obiektywnymi dokumentami potwierdzającymi tezę reprezentowaną przez zamawiającego. Podając jedynie lakoniczne uzasadnienie podjętej decyzji zamawiający naruszył zdaniem odwołującego art. 93 ust. 3 Pzp, pozbawiając wykonawców zapoznania się z wyczerpującym uzasadnieniem faktycznym, które miało spowodować podjęcie decyzji o unieważnieniu postępowania, co

pozwała także na formułowanie zarzutów dotyczących utrudniania przez zamawiającego zachowania reguł uczciwej konkurencji (art. 7 ust. 1 ustawy).

Uwzględniając dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przedstawioną przez zamawiającego oraz stanowiska i oświadczenia stron złożone na rozprawie, Izba ustaliła, co następuje.

Zamawiający w załączonym do siwz (załącznik nr 4) wzorze umowy w § 4 ust 2 pkt 2) podał: „Zamawiający zobowiązuje się do: (...) zakupu w okresie trwania Umowy nie dłuższym niż 24 miesiące, licencji i oprogramowania wraz ze Wsparciem Producenta oraz usług dostosowania konfiguracji licencji za minimalną kwotę 4.805.364,00 zł brutto (...)”.

W § 7 ust 1 ww. wzoru umowy określono, że wartość przedmiotu zamówienia będzie zgodna z ofertą wykonawcy stanowiącą załącznik nr 2 do umowy. Wynagrodzenie dla wykonawcy będzie zgodne z wartością jego oferty, z zastrzeżeniem jednak zapisu przywołanego § 4 ust 2 pkt 2) wzoru umowy.

Zgodnie z treścią protokołu przedmiotowego postępowania (ZP-NBO) oferty w postępowaniu złożyło trzech wykonawców, tj.:

1. Qumak – Sekom – 27.947.412,81 zł brutto
2. NetLine Sp z o.o. z siedzibą we Wrocławiu – 34.689.784,71 zł brutto
3. MATIC sp z o.o. z siedzibą w Warszawie – 33.061.867,98 zł brutto.

Nie jest sporne między stronami, iż w dniu 18 listopada 2011 r. bezpośrednio przed otwarciem ofert zamawiający podał kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia „w wysokości 21.917.684,18 zł brutto” (pkt 10 protokołu postępowania - druk ZP – NBO).

Pismem z dnia 18 listopada 2011 r. ppłk SG Krystyna F. poinformowała Dyrektora Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej, że zakresie prowadzonego postępowania wpłynęły 3 oferty. Cena najtańszej oferty wynosi 27.947.412,81 zł i przekracza kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia z prośbą o dokonanie analizy pod kątem możliwości dofinansowania przedmiotu zamówienia i przesłanie stosownej decyzji. Pismem z dnia 30 listopada 2011 r. Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej – wz. Mjr SG Mariusz K. - poinformował Dyrektora Zespołu ds. Zamówień Publicznych Komendy Głównej Straży Granicznej ppłk SG Krystynę F., że w dniu 30 listopada 2011 r. Zastępca Komendanta Głównego Straży Granicznej poprzez akceptację notatki służbowej

Dyrektora Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej podjął decyzję o niezwiększaniu środków na realizację niniejszego postępowania do ceny oferty najtańszej złożonej przez Qumak – Sekom.

Pismem z dnia 5 grudnia 2011 r. zamawiający na podstawie art. 93 ust. 3 Pzp za pośrednictwem faksu poinformował odwołującego o unieważnieniu przedmiotowego postępowania prowadzonego przez zamawiającego w trybie art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp. Treści ww. informacji zamawiający wyjaśnił, że cena oferty z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia. Cena najtańszej oferty złożonej przez Qumak – Sekom wynosi 27.947.878,22 zł i przekracza kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, tj. 21.917.684,18 zł.

Izba zważyła, co następuje.

Na wstępie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdza, że odwołujący legitymuje się uprawnieniem do korzystania ze środków ochrony prawnej, o którym stanowi art. 179 ust. 1 Pzp. Izba nie znalazła podstaw do odrzucenia odwołania w związku z tym, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek negatywnych, uniemożliwiających merytoryczne rozpoznanie odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 Pzp.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie osią sporu pomiędzy zamawiającym a odwołującym jest odmienna ocena, czy w realiach rozpoznawanej sprawy zamawiający był uprawniony do unieważnienia postępowanie na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp.

Dokonując oceny podniesionych w odwołaniu zarzutów na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Izba stwierdziła, że zamawiający był uprawniony do unieważnienia postępowanie z zastosowaniem art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp, co przesądziło o konieczności oddalenia odwołania.

Z analizy treści art. 93 ustawy jasno wynika, iż zamawiający jest zobligowany do unieważnienia prowadzonego postępowania w przypadku wystąpienia któregośkolwiek ze zdarzeń enumeratywnie wymienionych w powołanym przepisie ustawy. Oznacza to, że działanie zamawiającego powinno być pozbawione w odniesieniu do instytucji unieważnienia postępowania jakiegokolwiek uznaniowości. Przesłanki unieważnienia postępowania należy interpretować ściśle przy zachowaniu prymatu wykładni gramatycznej i celowościowej.

Zgodnie z art. 86 ust. 3 Pzp bezpośrednio przed otwarciem ofert zamawiający podaje kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Natomiast według art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy zamawiający unieważnia postępowania jeżeli cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty.

W zakresie interpretacji przywołanych przepisów Izba podziela pogląd wyrażony w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 22 sierpnia 2011 r. o sygn. akt. KIO 1693/11 gdzie Izba stwierdziła: *„W odniesieniu do przesłanki wskazanej w art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp ustawodawca zagwarantował mechanizm uniemożliwiający jej nadużywanie zobowiązując zamawiającego na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy do podania bezpośrednio przed otwarciem ofert kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Izba wyraża pogląd, iż podanie do publicznej wiadomości i ujawnienie kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na finansowanie zamówienia, posiada charakter gwarancyjny - ma chronić wykonawców przed arbitralnym i nieuzasadnionym unieważnieniem przez zamawiającego postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy. Niewątpliwie, jeśli oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę podaną przez zamawiającego w trybie art. 86 ust. 3 Pzp, przesłanka unieważnienia postępowania jest spełniona (...)*”.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że z treści przepisu art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp nie wynika konieczność obligatoryjnego dokonanie przez zamawiającego czynności przewidzianej w art. 91 ust. 1 Pzp, tj. wyboru oferty najkorzystniejszej przed unieważnieniem postępowania.

Izba wskazuje, że po nowelizacji ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw, dla spełnienia przesłanki zawartej w przywołanym powyżej przepisie wystarczającym jest aby oferta z najniższą ceną przewyższała kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Zdaniem Izby należy zwrócić uwagę, że przepis art. 93 ust. 1 pkt. 4 Pzp, w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 2 grudnia 2009 roku wyraźnie stanowił, że zamawiający zobligowany był unieważnić prowadzone postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w przypadku gdy cena najkorzystniejszej oferty przewyższała kwotę, którą zamawiający mógł przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Wobec takiej redakcji ww. przepisu zamawiający każdorazowo przed unieważnieniem prowadzonego postępowania

winien był najpierw dokonać wyboru oferty najkorzystniejszej a następnie porównać cenę z niej wynikającą z kwotą, którą mógł przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Dopiero wówczas, gdy cena najkorzystniejszej oferty przewyższała kwotę, którą mógł przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, zamawiający winien był unieważnić postępowaniu w oparciu o art. 93 ust. 1 pkt 4 Pzp.

Po nowelizacji ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw, dla spełnienia przesłanki zawartej w przywołanym powyżej przepisie wystarczającym jest, aby oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Skoro ustawodawca zrezygnował owiązującego przed nowelizacją unormowania, jego celem musiało być dopuszczenie możliwości unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jeszcze przed wyborem najkorzystniejszej oferty, w przypadku gdy oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę którą zamawiający może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Niewątpliwie z punktu widzenia ekonomiki prowadzenia postępowania tego rodzaju regulacja w korzystny sposób wpływa na skrócenie postępowania, w sytuacji gdy zamawiający nie posiada dodatkowych środków finansowych ponad te, które może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, których posiadanie zadeklarował zgodnie z art. 86 ust. 3 Pzp bezpośrednio przed otwarciem ofert.

Wobec powyższego stanowisko odwołującego w którym twierdził, że zamawiający w rozpoznawanym stanie faktycznym naruszył art. 91 ust. 1 Pzp, bowiem unieważnił prowadzone postępowanie z pominięciem czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, należy uznać za chybione. Podobnie, w przypadku argumentacji dotyczącej konieczności wykazania przez zamawiającego, że nie posiada dodatkowych środków na sfinansowanie zamówienia. Izba podkreśla, że zamawiający jest zobligowany do realizacji zadań ustawowych, które zostały mu wyznaczone. W tym zakresie dysponuje określonymi środkami na ich realizację. Zatem, nie tylko obowiązkiem ale przede wszystkim prawem zamawiającego jest wyznaczenie własnej hierarchii potrzeb oraz poziomu środków finansowych na ich zaspokojenie. Biorąc pod uwagę powyższe Izba stanęła na stanowisku, że zamawiający nie musiał udowadniać tego rodzaju okoliczności wykonawcom a żądania odwołującego w tym zakresie uznała za nieuprawnione. Wobec powyższego stwierdzić należy, że zamawiający w nie naruszył art. 93 ust. 3 Pzp.

Bezspornym jest, że w rozpoznawanym postępowaniu oferta odwołującego jest ofertą z najniższą oceną, która przekracza kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, podaną bezpośrednio przed otwarciem ofert. Z ustaleń Izby dokonanych w oparciu o dokumentację postępowania przekazaną przez zamawiającego Izbie oraz twierdzeń zamawiającego wynika, że zamawiający dokonywał analizy

posiadanych środków w kontekście ustalenia możliwości ich zwiększenia do kwoty oferty z najniższą ceną. Jednakże ostatecznie zamawiający nie zdecydował się na ich zwiększenie do ceny oferty Qumak – Sekom.

Kolejno odnosząc się do twierdzeń odwołującego, opartych na poszczególnych zapisach wzoru umowy stanowiącej załącznik do specyfikacji Izba wskazuje, że z ich treści nie wynikają okoliczności, które mogłyby stać się podstawą do uznania decyzji zamawiającego, w przedmiocie unieważnienia postępowania, za bezprawną.

Konkludując, Izba po rozpoznaniu zarzutów zawartych w odwołaniu nie dopatryła się naruszenia przez zamawiającego przepisów art. 7 ust. 1, art. 91 ust 1, art. 93 ust. 1 pkt. 4 Pzp w związku z art. 93 ust. 3 Pzp.

Mając powyższe na uwadze Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy § 1 ust. 1 pkt. 2, § 3, § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba uwzględniła koszty zamawiającego w zakresie wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3.600 zł w oparciu o przedłożoną na rozprawie kopię faktury VAT.

Przewodniczący: